

Mlázovický zpravodaj

Z obsahu vydání:

- seriál o legionářích
- výsledky voleb
- střípky z městečka
- myslivecký bál

Číslo 1

Leden 2013

Ročník 17

Klienti zařízení se dočkají pohodlnějšího prostředí **DOMOV DŮCHODCŮ ČEKÁ MODERNIZACE**

Městečko si připsalo další úspěch. V obrovské konkurenci žádostí z celé republiky se neztratilo a získá vysokou dotaci na projekt „Energetické úspory domova důchodců“ od Státního fondu životního prostředí.

Rozpočtové možnosti městyso Mlázovice jsou velmi omezené. Proto je důležité, pokud obec získá dotaci z jiných zdrojů a může tak realizovat i investičně náročné akce, na které by jinak těžko hledalo prostředky. Během uplynulých pěti let se podařilo dokončit řadu projektů, díky podpoře od Královéhradeckého kraje, ministerstev, mikroregionu, místní akční skupiny, státních fondů i Evropské unie.

Posledním úspěchem je získání dotace z Operačního programu životní prostředí, ve výši téměř 2,5 milionu korun, která bude sloužit na modernizaci mlázovického domova důchodců. I když množství žádostí v tomto programu několikanásobně převyšovalo možnosti poskytovatele, byly Mlázovice úspěšné a díky kvalitnímu projektu a vysoké potřebnosti, peníze získají. Jedná se o jednu z největších dotací, kterou městečko ve své histo-

rii obdrželo.

Konkrétně dojde na celém objektu (okálu i budově bývalých lázní) k výměně oken a vstupních dveří, zateplení fasády, izolaci stropů a úpravě regulace ústředního vytápění. Pro klienty zařízení se výrazně zvýší komfort bydlení. Odstraní se

problémy s nevyhovující tepelnou pohodou i komplikace se starými okny při větrání. Již z dálky viditelný bude také nový, atraktivní vzhled budovy.

Pozitivní je rovněž výrazná úspora energií. Vzhledem k povaze provozu se zde topí celodenně, prakticky tři čtvrtiny roku. Ve spojení s nevyhovující stavební

konstrukcí dochází k masivním ztrátám tepla, které stojí stále víc peněz. Díky stavebním úpravám a následným úsporám, by mělo dojít k návratnosti investice městečka za pouhých pět let.

Kromě získané dotace musí obec i domov důchodců přidat ze svých rozpočtů více než milion korun. I tak se jedná o velmi výhodný postup. Vzhledem k tomu, že zřizovatelem sociálního zařízení je malá obec s omezenými finančními možnostmi, jedná se o výjimečnou příležitost, jak vůbec uskutečnit rozsáhlé a potřebné stavební práce.

Celá akce by se měla realizovat až v roce 2014. Letošní rok bude věnován přípravě technické a prováděcí dokumentace a získání potřebných povolení. V neposlední řadě také zajištění financí potřebných ke spolufinancování. I když bude průběh prací komplikovat život obyvatelům domova a klást zvýšené nároky na jeho zaměstnance, výsledný efekt naopak všechny potěší. Provedením energetických úspor opět zvýší Domov důchodců v Mlázovicích již tak vysoký standard služeb, který poskytuje pro své klienty.

Druhé sokolnické setkání v Mlázovicích

Deset sokolníků navštívilo, v prosinci 2012, městečko na pozvání Mysliveckého sdružení Ostříž Mlázovice. Předvedli zajímavé ukázky lovu dravce se psem.

Po úspěšném loňském loveckém dni s dravci se i letos Myslivecké sdružení rozhodlo uspořádat sokolnické setkání v jejich honitbě. Bylo pozváno 10 sokolníků s jejich dravci, mezi nimiž jsme mohli na ranním nástupu na náměstí vidět sokoly stěhovavé, křížence sokolů, jestřába lesního a orla skalního. Vzhledem k tomu, že tamní myslivci vypouští v okolí Mlázovic bažanty, byla většina dravců zaměřena právě na tuto kořist, i když byl hospodářem povolen ulovit i jeden zajíc a jedno srnče. Pro úspěšný lov je ale zapotřebí mít i šikovného psa ohaře, který tuto zvěř ve svém úkrytu najde a vystaví. K tomuto účelu byli k dispozici tři angličtí setři a

jeden pointer.

Sokolnické setkání započalo před desátou hodinou na náměstí v Mlázovicích představením dravců a krátkou přednáškou o jejich lovu. Dále se sokolníci se svými svěřenci přemístili k mlázovickému rybníku, odkud směřovali po strouze až k Chotči. V polovině dne bylo myslivci nachystáno občerstvení, které ve slunečném, ale mrazivém dni každý uvítal. Během jejich šestihodinové procházky samým středem honitby našli dostatečný počet zvěře k tomu, aby si každý mohl pustit svého dravce a úspěšnost jejich útoku byla vysoká. Při slunci západu se při finských ohních troubilo sedmi kusům ulovené zvěře na výřadě.

Sokolnické setkání v naší honitbě nemá tradici, o to je to přitažlivější akce, která přiláká nejen ostatní členy mysliveckého sdružení, ale i laickou

veřejnost, která se i letos přišla podívat, na tolik opomíjený pradávny způsob lovu, který je naprosto přirozenou záležitostí ve volné přírodě. Sokolníci i myslivci si nádherně mrazivé setkání na sněhu pochvalovali, a tak zřejmě tyto lovy nebudou poslední a rádi se u nás všichni sejdou opět za rok.

Ing. Jana Votrubová

SERIÁL LEGIONÁŘI Z MLÁZOVIC - 2. ČÁST - 2. DÍL

Po dokončení seriálu o mlázovických osobnostech, poskytl pan Ivo John naší redakci další část zajímavého seriálu mapující historii mlázovických legionářů. Pokračování z minulého čísla:

Z výpovědi našich občanů o I. světové válce, ať již v postavení legionářů, nebo vojáků v rakousko-uherské armádě, máme doklad o našem občanovi Juliu Skalíkovi, který válku prožil z větší části na druhé straně fronty. Příběh by se mohl nadepsat „Po stopách jednoho dopisu“.

Květnový den roku 1945. Lidé mávají sovětským vojákům na vozech i na koních, kteří zaprášení, ale šťastní jedou k Jičínu. Mezi nimi je i kapitán Vladimír Beljajev. Přistupuje k němu menší podsaditý muž ve svátečním obleku: „Nu vot priechali. I machorka jest?“ Kapitán se zarazil nad ruštinou, z níž probleskoval ukrajinský přízvuk. Za chvíli již Beljajev odjíždí za svou jednotkou. Pro sebe si však stále opakuje - Děkuji, děkuji. „Kdyby Vás tenkrát nebylo...“ Pětistránkový dopis I.F. Dementěva z Dněprodzeržinsku líčí podrobnosti setkání. Proč tomu člověku na konci 2. světové války děkoval sovětský kapitán? Jak se dostal do malé obce nedaleko Jičína? Kdo vlastně byl onen muž s ukrajinským přízvukem.

Započalo pátrání a vysvětlení se našlo. Do dnešních dnů stojí na Valašsku

Vlastenka Antonie Sívová z Mlázovic (uprostřed)

v Prostřední Bečvě roubené stavení. Zde se 10. srpna 1893 Skalíkovým narodil druhý syn, dostal jméno Julius.

V roce 1914 narukoval Julius na ruskou frontu bojovat za císaře pána. V Gavlici se dal dobrovolně do zajetí. Byl čas rodící se revoluce a on se chtěl také zúčastnit boje. Týden před svými 24. narozeninami v roce 1917 vstoupil do československé legie. Brzy však poznal, že toto nejsou ideály, za které by chtěl bojovat a jaké si představoval.

Na jaře roku 1918 přešel do ruďoarmejského oddílu na železniční stanici Grebjonka nedaleko Kyjeva. Družina ho přijala mezi sebe a Julius na oplátku přijal poruštěnou formu svého jména Ilja Osipovič Skalikov. Za pár dnů však po něm nastala shánka v legii. 2. března ho velitel inženýrské roty 2. divize ve svém rozkaze prohlásil za zběhlého. A tento rozkaz se s ním táhl velmi dlouho. Julius však o svém bývalém veliteli nepřemýšlel, protože prožíval největší chvíle svého života. Byly těžké, hladové, plné bolesti a bláta. Jejich popis by vydal na celou knihu. Julius Skalík s podobným úmyslem později popsal několik sešitů svými vzpomínkami, které nikomu nepředal. Ale nepředbíháme a zastavme se u toho, co v sešitech vlastně ani není.

V té době se stával velitelem obrněných vozů Komunistů, Čechoslováků a Sovětská Ukrajina. Tři jména symbolizující vztah tohoto muže k revoluci. Byla to současně jména tří slavných obrněných vlaků, kterým velel. Naskytá se otázka - jak původně tesařský dělník z dolů, vlastně přišel k obrněnému vlaku? Později to vysvětlil sám. Revoluce žádala okamžitou pomoc a my jsme měli jenom nadšení. Nutně jsme potřebovali obrněné vozy, tak jsme osobní i nákladní auta obili dřevem a natřeli. Vypadalo to jako pancíř. „Bílí“ se těchto „Obrněnců“ báli, protože byly mimořádně rychlé. Aby ne, když neměly pancíř! Uvnitř byli tři muži, když byl jeden raněn sedl za volant druhý a bílí si mysleli, že je pancíř neprůstřelný. Ani obrněné vlaky nebyly neprůstřelné. Proti přesile vyjízďely obyčejné vagony pancéřované pytlí a bednami s pískem. Česko-ukrajinský vlak musela posádka zničit na trati a vlak Komunistů odnášel Skalíka s tyfovou horečkou...

V září roku 1919 byl jmenován velitelem vlaku Sovětská Ukrajina. To byl obrněnec se vším všudy. Jeho osádka byla internacionální, stejně jako revoluce. Dělostřelectvu velel zámečník Grigorij

Kovalenko, kulometům Polák Konstantin Jandowski a Larion Jefremov, strojívedcem byl Vitalij Kunicki. Byl tam Čech Josef Škoda i Němci Franz Makles a Rasch. Všichni společně vyjeli na pomoc Orlu. Několik týdnů tam trvaly boje a u stanice Zmijovka vstoupil vlak do boje se třemi bělogvardějskými obrněnci s drtivou přesilou. Když vypověděla děla Sovětské Ukrajiny, vypustili proti nepříteli lokomotivu s náloží. Oběti byly těžké, ale nepřítel zastavily. Na hlavu Julia Skalíka i velitele dalšího obrněného vlaku Sovětské Rusko Petra Bojku vypsali Děnikinovci odměnu 25 000 zlatých rublů.

Přišly chvíle ještě horší. Při dalším postupu byl schován za pláty lokomotivy a řídil boj. Nepřátelská kulka prorazila

Nádraží v Irkutsku na Sibíři, 1918

la rouru tlakového rozvodu páry a horký proud zasáhl nejcitlivější místa člověka. Skalík oslepl na pravé oko.

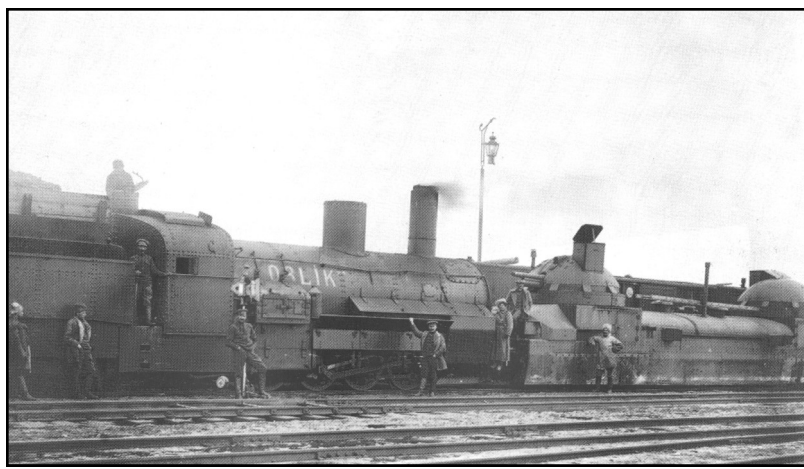
Boje i jinak poznamenaly jeho zdraví, proto byl povolán do štábu. Do roku 1920 pracoval v Charkově, pak v Moskvě. Konečně byla kontrarevoluce poražena a Skalík se rozhodl k návratu do vlasti. Už stál na moskevském nádraží, odložil uniformu a jen čekal na svůj vlak.

A zde ho zastihla zpráva: 25. února zahájilo Polsko intervenční akce proti Ukrajině. Skalík znovu oblékl stejnokroj a s 5. Sibiřskou armádou šel zpět bránit revoluci.

„Já nikdy nebyl hrdina“ říká o sobě Skalík. Vybrali mě jednou spolubojovníci do Moskvy na kongres, řekl jsem, že nikam od jednotky nejedu, ale když mi řekli, že budu mluvit s Leninem, jel jsem. Dokonce jsem sehnal jeho obrázek a ukryl jej pod blůzu, třeba se mi podaří s ním mluvit a on mi obrázek podepíše. Na kongresu jsem byl, Lenina viděl a slyšel, nikdy na jeho vystoupení nezapomenou. O přestávce se dokonce stalo, že jsme se na chodbě setkali. Zastavil se u mně a říká: „Tak jak je u vás?“ Dostal jsem v tom

momentě strašnou trému. My jsme v té době totiž moc nevěděli a ani nevíme, co jsem tehdy odpověděl. Lenin jen řekl: „Nic se nebojte i u vás bude dobře“. Byl jsem tak překvapený, že jsem zapomněl i na obrázek pod blůzou. A přiznám se, je to hanba, že si nepamatuji ani nic z jeho vystoupení.

Tehdejší Československo nemělo na Valašsku pro dělníka Skalíka obživu. Zato až ve Vojicích na Jičínsku se za ním nesla zpráva, že je to legionářský zběh a velmi nebezpečný člověk. Do této východočeské obce, která se mu stala novým domovem, přišel jako dřevař při mniškově kalamitě. Krátce nato se oženil s vdovou po Václavu Maškovi z Mlázovic, který v I. světové válce padl na ruské frontě u města Dubna.

Bolševický obrněný vlak zabraný na Simbirském mostě v roce 1918 při obsazení města. V pozdější době slavný legionářský Orlik

Sovětský stát na svého vojáka nezapomněl. Zástupci města Voroněže z roku 1925 Julia Skalíka k návratu do Sovětské Svazu, naše úřady mu však nevydaly povolení. V roce 1933 ho najdeme mezi organizátory stávků na Novopacku a Hořicku. Skalík se po zmíněné svatbě stal občanem Mlázovic, je zapsán na kandidátní listině pro volby do obecního zastupitelstva za Čs. sociálně demokratickou stranu dělnickou. Konaly se 16. října 1927 a nejvíce hlasů 156 obdržel soustružník dřeva Antonín Buchar, Skalík dostal 56 hlasů.

Přišly dny fašistické okupace, Julius Skalík se znovu ocitá na seznamu nebezpečných osob, pořídila ho horlivá ruka českého policejního úředníka v Hořicích. Naštěstí ruka jiného českého policisty seznam zničila, avšak ten za svůj čin zaplatil životem.

Julius Skalík nadále chodil svou cestou od lesa k vesnické hospůdce, od ní k domovu a zpět k lesu, kde pracoval jako dřevař. Když měl náladu a nechťelo se mu pracovat pro „fírera“, vyprávěl svým kamarádům v dřevařské partě o prožitém životě v sovětském Rusku. Jeho čibuk v té

chvíli bafal o sto šest a chlapi se smáli, ať nepráší a ať si nevyumýšlí.

On a komisař Rudé armády, to ať vykládá někomu jinému. A že byl na štábu fronty v Charkově a dokonce na oddělení generálního štábu v Moskvě... Jakýsi závistivec Skalíka udal za to, že moc kouří. Četnický strážmistr si ho zavolal a zeptal se „Odkud máte tabák?“ A nebyl by to Skalík, aby odpověděl jinak než – z Kavkazu. To je speciální sorta.“ Cože vy máte tabák od Rusů?“ Četnického strážmistra polilo horko. Skalík vychutnal moment převahy, teď už věděl, že četníci o něm nic nevědí. „Kdo říká že od Rusů. Já říkám z Kavkazu“, k čemuž dodal jakoby omluvné vysvětlení. Za vesnicí byla paseka odpradávná zvaná Na Kavkaze. A tam sbíral ostružinové a malinové listí,

které v čibuku kouřil.

Čeho se Skalík bál? Co tajil před četníky? Od roku 1944 se v okolních lesích ukrývaly skupiny uprchlých sovětských zajatců. Pod vedením

majora sovětské armády vytvořily

bojové oddíly a zahájily záškodnickou činnost. Skalík se svou znalostí ruštiny i organizačním talentem patřil brzy mezi přední spolupracovníky. V Konecchlumí nedaleko od Vojic nocovali ve stodolách zajatci z transportu smrti. Dne 26. února 1945 Rusové rozebrali holýma rukama kus zděného štítu stodoly u Dufků a 40 mužů uteklo. Ještě za dva dny fašisté pročešávali obce se psy, a nenašli ani jednoho, nepovedlo se jim to ani při prohlídkách domů a stodol. Dřevaři chodili do lesa a z práce bez kabátu. Místní krejčí určoval podle míry utečenců, ke kterému ze sousedů se vypravit pro šatstvo. Skalík se svým parťákem Bílkem se přihlásili do protektorátní hlídky. Tak alespoň pro některé noci měli doklad a mohli vodit celé houfy. V březnu bylo v obci a okolí Mlázovic ukryto již na 80 zajatců. 1. května 1945 na prvomájové tancovače se veselili s místními děvčaty ruští a angličtí zajatci ukrytí v okolí a ve vsi. A 10. května byla na křížovatce U svatého Jána veliká slavobrána s nápisem „Da zdravstvujet Krasnaja armija“. V těchto místech se setkal kapitán sovětské armády Vladimír Beljajev a Ilja Osipovič Skalikov-někdejší

velitel obrněných vlaků. Co říci o setkání, v němž se Beljajev – rodák z Dněprodzeržinsku-seznámil se Skalíkem, který z téhož města před mnoha léty vedl svůj nejslavnější obněnek.

Dne 17. května 1945 byla ustavena v obci Národní rada, jejíž členem se stal Julius Skalík. 3. září toho roku odešel se svou družkou Marií Maškovou do pohraničí.

Zde končí historie vojického dřevorubce. Ne však docela. V Křížanech na Liberecku našli svůj nový domov. A Julius? „Nenapravitelný revolucionář“, vypravěč kterému nikdo nevěří. Přesl čas revolučního kvasu a on stále více pociťuje následky těžkého života i bojových zranění. Navíc utrpěl vážný úraz nohy. Po kolikáté? Tenkrát však přes noc zešedivěl. Je to jediné, co trápí tohoto muže? Tak jako kdysi dřevaři, ani dnes nikdo nevěří revolucionáři. Jediným dokladem jeho ruské epopeje je rozkaz velitele inženýrské roty. Skalík je zběh z legii.

Je 40. výročí Velkého října. Ze Sovětské Svazu mu píše Grigorij Kovalenko, Petr Latišev, Franz Maklez, Josef Škoda. Na návrh Svazu protifašistických bojovníků je Juliu Skalíkovi udělen Řád rudé hvězdy. Jak rád by jako zmlada usedl do vlaku a uháněl. Jeho zdravotní stav je však vážný, proto se rozhodli se svou ženou k odchodu do teplejšího podnebí a to ke své příbuzné paní Vágnerové do Mlázovic v Hořické ulici čp. 59. Po několika letech, kdy ubývalo sil, požádali Skalíkovi o přijetí do místního Domova důchodců a byli ubytováni v bývalém Laušmanově penzionu. „Teď na sklonku života mi teprve věří, dochází uznání“, píše svému synovi Josefovi. Pošta doručuje dopisy od kapitána Vladimíra Beljajeva i s obrázky jeho děvčátek. Další dopis z Dněprodzeržinska, někdejšího Kameného, v němž spolubojovníci oznamovali kamarádovi, že jedna z nejmodernějších ulic města nese jeho jméno, už však adresáta nenašel.

Co k tomuto příběhu dodat závěrem. Julia Skalíka jsem poznal osobně, stejně jako desítky dalších obyvatel domova důchodců. Svým chování se od ostatních nijak nelišil. Působil dojmem zamyšleného a unaveného člověka. Co ve svém životě prožil a jak se angažoval pro revoluční dění v Rusku, nikdo tehdy netušil. Jistě by si každý z nás položil otázku, proč to vlastně dělal za cenu ztráty svého zdraví. Snil o ideálech spravedlivé společnosti a že to byl nespílitelný sen, na to přišel, až když zestárnul a nemohl se téměř pohybovat.

Julius Skalík zemřel po krátké nemoci v roce 1962 ve věku 69 let. Pohřeb zajišťovaly domov důchodců a obec Mlázovice bez velkých okázalostí.

MYSLIVECKÝ BÁL OPĚT NA JEDNIČKU

V pátek 11. ledna 2013 připravili mlázovičtí myslivci 43. Poslední leč. Hosté se výborně bavili až do rána.

Ples mysliveckého sdružení Ostříž Mlázovice napsal další dějství. Druhý lednový pátek přilákal na bohatě vyzdobený sál mlázovické Radnice více než dvě stovky hostů. Ti se bavili při hudebním doprovodu vynikající konecchlumské kapely „Levou rukou“. Většina si také nenechala ujít chutné zvěřinové menu podávané v místní restauraci.

Půlnoční přestávku vyplnilo slosování vstupenek o nevšední ceny. Šťastní výherci si odnášeli divočáky, pernatou zvěř, srnčí nebo zajíce. Podobné ceny se nevidí ani na mnohem větších akcích, proto jsou pro návštěvníky velmi atraktivní.

Zábava se protáhla až do rána, což je ta největší pochvala pro mnoho členů sdružení, kteří neváhají obětovat každoročně přípravám plesu velkou část svého volného času.

Výsledky prezidentských voleb 2013 v Mlázovicích

Přinášíme kompletní výsledky prvního i druhého kola voleb prezidenta republiky v městečku, které se uskutečnily v lednu 2013.

1. KOLO (11.1. - 12.1. 2013)

Volební účast: 65,34 %

Pořadí	Kandidát	Hlasy	Úspěšnost
1.	Jiří Dientsbier (ČSSD)	87	28,43%
2.	Jan Fischer (nestraník)	57	18,62%
3.	Miloš Zeman (SPOZ)	56	18,30%
4.	Karel Schwarzenberg (TOP 09)	49	16,01%
5. - 6.	Zuzana Roithová (KDU-ČSL)	14	4,57%
5. - 6.	Jana Bobošíková (Suverenita)	14	4,57%
7. - 8.	Taťána Fischerová (KH)	10	3,26%
7. - 8.	Vladimír Franz (nestraník)	10	3,26%
9.	Přemysl Sobotka (ODS)	9	2,94%

2. KOLO (25.1.-26.1. 2013)

Volební účast - 61,04%

1. Miloš Zeman (SPOZ) - 172 hlasů (58,70%)
2. Karel Schwarzenberg (TOP 09) - 121 hlasů (41,29%)

MLÁZOVICKÝ ZPRAVODAJ č.1/2013, vydáno 31.1.2013, nákladem 270 ks
Vydává: Městečko Mlázovice, Náměstí 4, 507 58 Mlázovice, obec@mlazovice.cz

Více informací o dění v městečku získáte na Internetu - www.mlazovice.cz

Střípky z našeho městečka

- Technické služby města Jičina, které se starají o svoz komunálního odpadu (vývoz popelnic) z našeho městečka, upozorňují občany, že veškeré vyvážené popelnice musí být zcela studené. Občas dochází k situaci, kdy občané do popelnicové nádoby vysypou žhavý popel, který mnohdy ještě zahoří. Horká popelnice tak zůstane nevyvezena. Tato pravidlo platí dlouhé roky, ale s nákupem nového svozového vozu za několik milionů korun jsou zaměstnanci TS více pozornější. Za poslední týdny proto nebylo kvůli horkému popelu vyvezeno z Mlázovic a Mezihoří několik popelnic. O přesných adresách poté technické služby informují mlázovický obecní úřad.

- Koncem ledna ukončil Úřad práce ČR, z důvodu nedostatku finančních prostředků, smlouvu s městysem Mlázovice, na poskytování dotace pro pracovníky veřejně prospěšných prací. Proto bylo místo VPP zrušeno. Po předchozím zrušení institutu veřejné služby tak městečko přišlo o 2 pracovníky, kteří bezplatně pomáhali s úklidem veřejných prostranství, zahradnickými pracemi a další údržbou obce. Není v silách jediného stálého zaměstnance obce, aby zajistil veškeré potřebné práce, městečko zase nemá finanční prostředky na přijetí dalšího. Proto Mlázovice žádají o podpis nové smlouvy s úřadem práce, výsledek je však značně nejistý.

- Pracovníci městečka provedli náročné vyklizení jednoho z obecních bytů v bytovém domě Na Ohrádce. Kromě vyklizení byla provedena odbornou firmou dezinfekce, nyní byt čeká generální rekonstrukce, která potrvá několik měsíců.

- Městečko v zimních měsících provádí úpravu traktorových garáží „U Porážky“. Změnou dispozice vnitřních prostor bude k dispozici lépe využitelná plocha pro obecní techniku.

POZVÁNKA NA HASIČSKÝ BÁL

Sbor dobrovolných hasičů Mlázovice si Vás dovoluje pozvat na tradiční hasičský bál, který se koná v sobotu 23. února 2013 na sále Radnice v Mlázovicích od 20.00h. K tanci a poslechu hraje opět vynikající semilská skupina FUTRÁL. Více informací o kapele naleznete na jejich webových stránkách www.futral.cz.

MAŠKARNÍ REJ PRO DĚTI

Městečko Mlázovice, rodiče dětí a MŠ Mlázovice chystají pro děti velký maškarní rej. Akce se uskuteční v sobotu 2. března 2013 od 14.00h na sále mlázovické Radnice. Pro děti je připravené odpoledne plné soutěží o ceny, tombola a diskotéka Mirka Dvořáka.